

3 ЖОВТНЕВИМ СВЯТОМ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 30 (766)

7 листопада 1963 р.

Ціна 2 коп.

Ленінським шляхом

46 років тому історичний вистріл «Аврори» оповістив все людство про народження першої в світі Радянської країни. 46 років гордо розвивається над нашою Батьківщиною переможний прапор Великого Жовтня. Народжена у вогні боїв 1917 року, країна Рад стала маяком, який освітлює людству шлях до світла і прогресу.

Великий Жовтень ознаменував корінний переворот в долі всього світу, відкрив нову еру в історії — еру загибелі капіталізму і перемоги соціалізму і комунізму.

Наше століття — століття тріумфальної ходи ідей Жовтня. Ленінським шляхом ідемо ми до комунізму.

Наша країна зустрічає 46-ті роковини Великого Жовтня в розквіті сил. Радянський народ, сповнений енергії і натхнення, успішно впроваджує в життя програму будівництва комуністичного суспільства.

Разом з усім радянським народом іде і колектив Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. В його стінах, завдяки піклуванню Комуністичної партії про наукові кадри, про розвиток вищої школи, готуються ідейно загартовані, високоосвічені спеціалісти народного господарства і культури.

Червневий Пленум ЦК КПРС в світлі Програми КПРС і рішень ХХІ з'їзду партії поставив нові завдання в справі підготовки спеціалістів. Справа нашої честі — успішно їх вирішити.

Є в нашого народу традиція: зустрічати свята, юбілей новими успіхами в праці, підводити підсумки пройденого шляху і визначати нові завдання. Чимало успіхів і у нашого колективу: підвищився рівень ідеологічної роботи в університеті, краще організований учбовий процес, міцнішає зв'язок науки з виробництвом.

Але ми не повинні зупинятись на досягнутому. Попереду — славне сторіччя університету. Девізом кожного студента, співробітника, викладача, вченого повинно стати — достойно зустріти ювілей, ознаменувати його новими успіхами в підготовці марксистсько освічених, активних ідейних бійців за комунізм.

В дні всенародного свята — 46-х роковин Жовтня — у всіх куточках нашої Батьківщини панує небувале патріотичне піднесення. Від усієї душі, від усього серця радянські люди і все прогресивне людство в ці дні проголошують:

- Хай живе наша велика Батьківщина!
- Слава Комуністичній партії Радянського Союзу!
- Хай живе комунізм!

КРАЩИМ—ГРАМОТИ

В нас на біологічному факультеті розгорнулось соціалістичне змагання за кращу академічну групу. В цьому змаганні на перше місце вийшли студенти-мікробіологи V курсу.

7 чоловік із них склали всю сесію на «відмінно». Добрі показники в навчанні у В. Рижкова, Г. Худченко, А. Кваснюк. Вони — відмінники навчання.

Успіхів добилась і IV група II курсу. Студентці цієї групи Г. Н. Мегердичева і А. Муслієнко відмінники. Під час сільськогосподарських робіт в колгоспі ця група, як весь колектив курсу, добилась високих показників. Комсорг групи Т. Давидова, А. Муслієнко та Л. Соловей нагороджені грамотами.

В. ПАСТЕРНАЧУК.

НАШ РАПОРТ

Ноябрь.
И снова флаги круто
С утра взметнутся в синеву.
Весь день,
Как всполохи салюта,
Бросают тополя листву.
И песни радостным набатом
Летят сейчас из края в край,
Отчизна!
В праздничную дату
Народа рапорт принимай,
Прими
Пшеницы эшелоны,
Прими сверхплановый металл,
Что вдохновенно в своих домнах
Варил прославленный Урал,
И космонавтов подвиг новый,
Ударный труд цехов, бригад,
И ратный труд в поход готовых
Моих товарищей-солдат.
Кто в зной, в метели и ненастье
Стоит у пушек и ракет,
Храня сегодня наше счастье
От всех случайностей и бед.
Взлетайте флаги ввысь
с рассвета,
На солнце кумачом горя...
Встречает Родина Советов
Великий праздник Октября.

Я. ДЕМЕНТЬЕВ.

НАС ВІТАЮТЬ

В ці дні на адресу нашого університету надходять численні вітальні листи та телеграми. З 46-ми роковинами Великого Жовтня студентів, співробітників та професорсько-викладацький склад університету тепло вітають: Всенародний комітет болгаро-радянської дружби, Кабардино-Бал-

карський, Чернівецький, Петрозаводський, Далекосхідний та інші університети.

Нас привітали Одеські політехнічний інститут та електротехнічний інститут зв'язку. Надіслали свої поздоровлення і багато інших учбових закладів міста та країни.

Урочистий вечір

Студенти, співробітники та професорсько-викладацький склад нашого університету 4 листопада 1963 року заповнили приміщення Одеського театру опери та балету. Вони прийшли сюди на урочистий вечір, присвячений 46-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Вечір відкрила заступник секретаря парткому університету тов. Оленович. Вона надала слово проректору університету доценту Г. А. Вязовському.

З вітанням виступили професор Яцко, доцент Бенджос (Вільнюс), студенти університету — представники народів В'єтнаму, Судану, Британської Гвіани та ін.

Присутні тепло привітали наших гостей, студентів та викладачів Вільнюського державного університету.

Після урочистої частини було дано великий концерт силами заслуженого колективу Литовської РСР — ансамблю Вільнюського державного університету і артистів Одеси.

ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ

ВІДБУЛИСЬ звітно-виборні партійні збори університету. З доповіддю про роботу партійного комітету за звітний період виступив тов. Л. Х. Калустян.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи т. т. Дузь, Повітчання, Лобунець, Кондратюк, Мамонтова, Ткаченко, Федосєєв, Березняк, Юрженко.

На зборах виступила секретар обкому КПУ Л. В. Гладка. В роботі

зборів взяли участь також завідувачий сектором науки обкому партії М. К. Симоненко, секретар Центрального РК партії В. О. Мотузенко.

Партійні збори визнали роботу парткому задовільною і прийняли розгорнуте рішення.

Вибрано новий склад парткому. До нього ввійшли: т. т. А. Д. Введенський, І. В. Ганевич, І. С. Горб, В. М. Домбровська, І. М. Дузь, Л. Х. Калустян.

І. Г. Леонов, А. С. Низов, Н. Л. Оленович, М. Є. Раковський, І. Є. Середа, В. О. Федосєєв, О. І. Юрженко.

Секретарем парткому обраний тов. Калустян.

Збори вибрали делегатів на районну партійну конференцію.

Про те, як проходили звітно-виборні збори, ми розповімо в наступному номері.

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ, ЯКИЙ ВІДКРИВ НОВУ ЕРУ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА — ЕРУ КРАХУ КАПІТАЛІЗМУ Й УТВЕРДЖЕННЯ КОМУНІЗМУ!

(Із закликів ЦК КПРС до 46-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

НАРОДЖЕННЯ ЕРИ

Розповідає І. Е. Оленев, учасник штурму Зимового палацу

ПОДІЇ розгортались швидко. Крейсер «Аврора» в супроводі тральщика № 14 підійшов до Миколаївського мосту. Два десятка інших кораблів, гордо несучи червоні прапори, ввійшли в Неву і розташувалися в намічених місцях. Загони червоноармійців і матросів, очолювані більшовиками, заволідали розвідними мостами через Неву, захопили Центральний телеграф, телефонну станцію, Державний банк, оточили Зимовий палац.

Хвилювалась столиця Росії. Червоногвардійці, солдати революційних Фінляндського, Московського та інших полків і ми, матроси 2-го Балтійського флотського екіпажу, з радістю зустрічали нове поповнення, збирали сили для штурму Зимового. В наш екіпаж, наприклад, влився загін людей, які знаходилися в Морському військовому госпіталі і вже видужали.

Привезли гвинтівки, озброїлись. Другий Балтійський флотський екіпаж разом з моряками, які прибули із Кронштадта, і Кекогольмським полком одержав від Військово-революційного комітету завдання наступати з боку Олександрівського саду.

...Над Невею прокотилась вистріл «Аврора». Вслід за ним вдарили гармати Петропавлівської фортеці. Це було сигналом того, що час розпочинати штурм. Наші матроси разом з робітниками і солдатами пішли в атаку. До гуркоту грамат приєднались кулеметні черги, постріли із гвинтівок.

Дорогу нам до площі перегорднів вогонь юнкерів. Площа була безлюдною, ніякого укриття на ній не можна було знайти. Але атаки на палац продовжувались. Попереду всіх були червоногвардійці.

Десь в другій половині ночі вогонь з барикад став слабшим. Штурмуючі все ближче і ближче просувались до Зимового. Всередині палацу вели бої групи червоногвардійців, що проникли туди раніше.

Продував сигнал: «На приступ!». В повітрі повисло переможне «Ура», яке заглушило вистріли гвинтівок і кулеметів. Десь о 2-й годині ночі Зимовий був взятий.

План Володимира Ілліча Леніна про збройне повстання в Петрограді був блискуче перетворений в життя. Після взяття Зимового влада Тимчасового уряду була ліквідована остаточно.

СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ

За останній час комсомольська організація Наукової бібліотеки виросла в два рази. Наші члени ВЛКСМ показують приклад в роботі, беруть активну участь в громадському житті. Особливо добре працюють комсомольські групи каталогізації.

Цими днями у нас відбулись комсомольські збори, на яких говорили про славні традиції ВЛКСМ, про героїв-комсомольців, минулих років та великі справи, які здійснює молодь наших днів.

Силами комсомольців організована виставка, присвячена героїчним вчинкам славних вихованців комсомолу.

В ГРІЗНІ РОКИ

Розповідає П. В. Васильєв, заслужений діяч мистецтв РСФСР

В суворі, повні героїзму і революційного пафосу роки, коли йшла важка боротьба за владу Рад, тоді ще зовсім молодому юнакові — студенту Одеського художнього інституту, довелося бути свідком багатьох хвилюючих історичних подій.

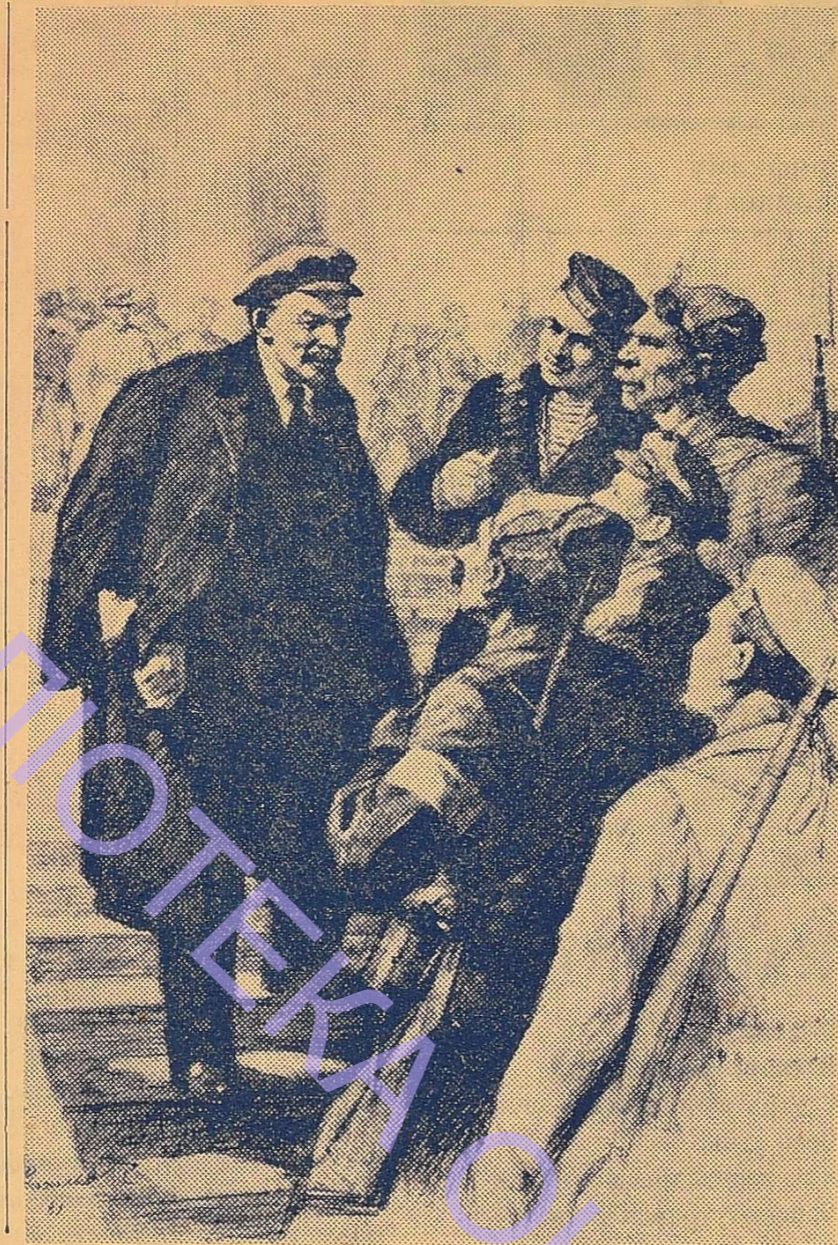
Я бачив революційну Одесу, мужні обличчя озброєних робітників, матросів, партизанів, які хоробро боролись за справу Леніна. Мені довелося бути очевидцем мітингів, зборів, демонстрацій, бойових сутичок на вулицях.

Боляче згадувати той важкий час, коли в Одесу вдерлися інтервенти.

Багато зарисовок доводилось тоді робити таємно, оглядаючись, чи не з'явиться десь близько гайдамака чи окупант. Як завжди, п'яні нишпорили по місту, часто приставали до жителів. Одного разу недалеко від будинку Художнього інституту я робив зарисовки іноземних вояк, які групами і поодинокі прогулювались по тротуарах і мостовій. Я бачив, як німецькі солдати намагались за галети вимінити різні речі, нахабно приставали до жінок... Я поспішно робив зарисовки. Раптом хтось шарпнув мене за руку і поганого російською мовою прокричав: «Ти що тут робиш?».

Повернувшись і бачу — рядом стоїть офіцер. Він вирвав у мене із рук альбом, швидко перегорнув його і буркнув: «Належить конфіскації». Важко передати мій стан, в якому я тоді був. Було прикро за свою безпорадність, за свавільство, яке панувало в Одесі, де так дорожили традиціями броненосця «Потьомкіна».

Тепер, проглядаючи свої малюнки часів Жовтневої революції і громадянської війни, я здавав, що в порт прибув пароплав з інтервентами. На причалі зібралось чимало зівак. Дивлюсь, підходить великий транс-

В ДНІ ЖОВТНЯ. Мал. худ. П. В. ВАСИЛЬЄВА.

Хай живе створена Леніним славна Комуністична партія Радянського Союзу!

(Із закликів ЦК КПРС до 46-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

КОЛИ ЙШЛИ БОЇ

ЧЕРВЕНЬ 1941 р. Спалахнула війна. Грудьми стали радянські люди на захист Батьківщини. Але в жорстоких боях вони не забували про славні традиції — достойно відзначати річницю Великого Жовтня.

Перше жовтневе свято ратних років військові частини, які формувались під Одесою із жителів Одеської області, зустрічали далеко від рідних місць. Гарячий це

Розповідає зав. кафедрою педогогіки, доцент В. Т. Ружейников

був час. Наші воїни неодноразово йшли в атаку на зариті в землі фашистські танки-«дзоти». В листопадові дні 1941 року ми поклялись відомстити ворогу за вбитих дітей і жінок, за зруйновані міста й села. В ці дні проявляли героїзм наші воїни.

Жовтневе свято другого військового року ми зустріли в боях з фашистами, які рвались до Волги, до Каспійської нафти. В цей час у нас вже з'явилась нова зброя, підійшло підкріплення, і ми зупинили ворога.

Після жовтневих свят розпочався наступ наших військ. Вони прорвались на Україну. Ми були включені до складу I Українського фронту. Тут, на аеродромах і в частинах, ми часто бачили М. С. Хрущова. Він по-батьківськи розмовляв з воїнами, надихаючи їх на перемогу в суворих битвах з ворогом.

Третє жовтневе свято військових років зустрів вже в Києві — столиці УРСР. Важко передати те піднесення, яке панувало серед воїнів нашого фронту. Ми закріпились на березі свого Дніпра, рили окопи, будували плоту, готували понтонні переправи. В день річниця Жовтня розпочалось форсування Дніпра. На понтонних лодках, плотах, катерах і просто на дошках, солдати кинулись на штурм укріпленого правого берега. І ворог відступив... Четвертий

військовий Жовтень ми зустріли вже за межами Батьківщини — в Польщі. Через голови летіли снаряди, але нам не було страшно. До них давно звикли. В лісі проходили мітинги, присвячені Великому Жовтню і перемогам Радянської Армії на всіх фронтах. Це свято ми відзначали разом з братами — поляками, болгарами, румунами, угорцями, які примкнули до Радянської Армії і разом з нею громили свого загального ворога.

На початку травня наші війська ввірвались в Берлін. Підлеглі колишнього студента Одеського університету А. Косса швидко доставили Червоний прапор до рейхстагу. Вихованцю нашого університету було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Викладач Одеського університету написав на стіні в кабінеті Геббельса слова: «Одеса—Берлін» і прізвища тих воїнів, які пройшли з боями шлях від Одеси до Берліна. Біля Бранденбурзьких воріт і біля палаючого рейхстагу, в спаленому кабінеті Гітлера ми сфотографувались як переможці фашизму. Це було вже на початку травня 1945 року. Але про це слід згадувати в листопаді 1963 р., в дні, коли відзначаються 46-ті роковини Великої Жовтня. Згадати хочеться і те, що в червні багато із нас, в тому числі і вихованець Одеського університету тов. Косс, брав участь в параді переможців в Москві.

Не було тоді з нами доцентів Одеського університету і педінституту т.т. Бандаренка і Кучеренка. Вони загинули смертю хоробрих, захищаючи нашу Батьківщину від фашизму. Фашисти повісили колишнього викладача кафедри педагогіки і психології доктора Медведєва, загинуло і багато інших наших товаришів.

Вічна слава їм!

Покоління молодих вчителів, вихованих в Одеському державному університеті, збережуть пам'ять про них, розкажуть про їх славне життя дітям, молоді—будівникам комунізму.

дечними побажаннями. І з того часу образ Леніна займає всю мою творчу діяльність. Після цієї зустрічі буквально за декілька місяців я зробив десятки ескізів, цілу серію малюнків і, видно, в якійсь мірі добився зовнішньої схожості. Сам розумів, що малюнки мали більше символічний характер і глибоко не розкривали образ великого вождя.

В 1922 році в інституті готувалась звітна виставка. Мені запропонували вивісити сорок малюнків. Виявилось, що це зробити не так просто. Я, наприклад, ніде не міг знайти скло для окантовки малюнків. Але бажання брати участь в звітній виставці було таке велике, що прийшлося вдатися до крайності.

Я витягнув із вікон кімнати, яку наймав, всі стекла, за що мав великі неприємності від господарки. Але це тільки півлиха! Настали морози, і мені ночами було несолодко: тоненька ковдра не врятувала мене від холоду. І все-таки я був щасливий: мої малюнки мали успіх. Товариство художників ім. К. К. Констанді присудило мені за напремію, яка, безумовно, порадувала мене.

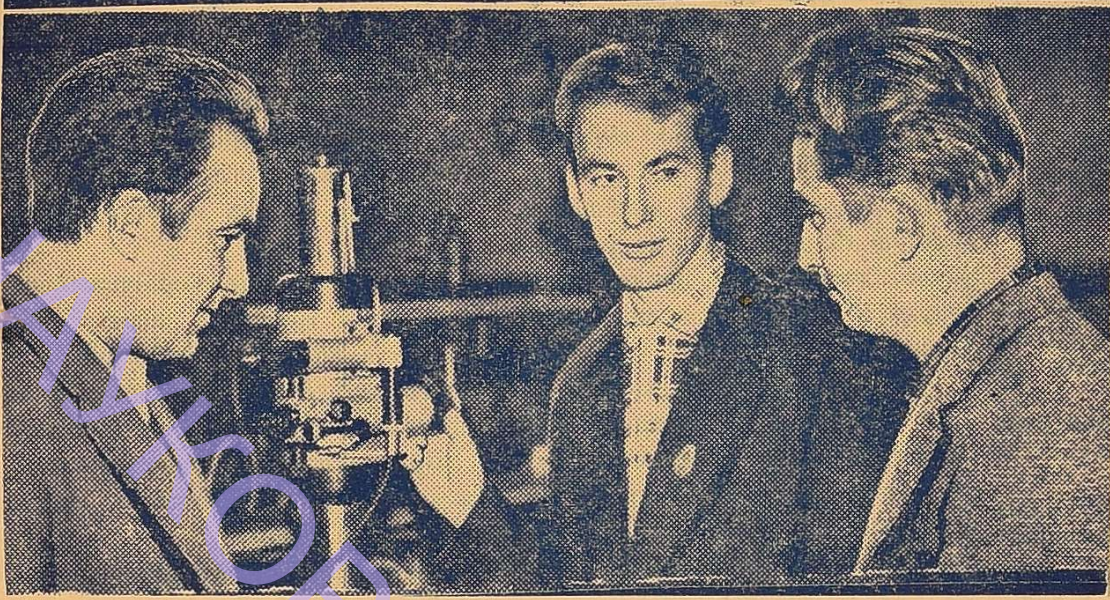
Уперто став я вивчати все, що зв'язане з прекрасним життям і титанічною діяльністю Леніна, шукав зустрічей з людьми, які особисто знали його. І ось уже більше сорока років я не припиняю роботи над дорогим образом, який надихав і направляв мільйони простих людей на боротьбу за свободу в ті далекі грозові роки.

МАТРОСИ Й РОБІТНИКИ ВЕДУТЬ БІЙ З ГАЙДАКАМИ. Малюнок зробив художник П. В. Васильєв, спостерігаючи ці події біля Одеського вокзалу на Пушкінській вулиці.

Юнаки і дівчата! Наполегливо вчіться працювати і жити по-комуністичному! Хай живе слава радянська молодь!

(Із закликів ЦК КПРС до 46-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції).

МОЛОДІ ДОСЛІДНИКИ

ВЕЛИКА хімія! Ці два слова за останній час все частіше зустрічаються на сторінках радянської преси. І це зрозуміло. Досягнення сучасної хімічної науки знайшли своє застосування в багатьох галузях промисловості і сільського господарства. Зараз це наука, яка займає одне з перших місць серед інших наук, яка прискорює економічний прогрес країни.

У великій хімії багато галузей. Одна із самих перспективних із них — хімія полімерів. Багато важливих і цікавих проблем ставить вона. І над вирішенням деяких із них разом з іншими науковими установами країни працює молодіжний колектив вчених лабораторії високомолекулярних сполук університету.

Іх робота плідотворна. В минулому році в нашому університеті проходила Всесоюзна конференція з колоїдної хімії. П'ять співробітників лабораторії високомолекулярних сполук виступили на конференції з доповідями, які були схвалені учасниками конференції.

Користувалися успіхами доповіді наших молодих вчених-хіміків і на Всесоюзній координаційній нараді з полістирольних пластиків.

Недавно молодий вчений С. С. Іванчов захистив кандидатську дисертацію.

Успішно закінчують експериментальну частину своїх кандидатських дисертацій співробітники лабораторії Н. Я. Вільшанська і В. І. Галібей.

Закінчує роботу завідуючий лабораторією В. А. Вільшанський.

Діяльність колективу лабораторії приваблює багатьох студентів. В цьому навчальному році близько 40 студентів-членів НСТ — почали працювати над своїми першими експериментальними роботами. Так розпочав свій шлях новий загін молодих дослідників таємниці великої хімії.

В. СЕРДЮК.

На фото: молоді вчені-хіміки (зліва направо): В. Г. Галібей, С. С. Іванчов і В. А. Вільшанський.

ВОЖАКИ МАС

Партгруппа IV курсу біофаку не численна, вона складається із трьох чоловік, але вплив вона має на курс великий. Колектив курсу на чолі з комуністами В. Пастернаком, В. Уреулвим і А. Москул показав зразки праці і доброї організації.

Комуністи — вожаки мас. Вони користуються авторитетом серед студентів.

І. САГАЙДАК.

ЗАПОРУКА ХОРОШИХ СПРАВ

— Ось ця, в оранжевій хустці. Познайомити?

— Ні, не треба.

Я дивлюсь на неї і намагаюсь вгадати, що це за людина.

Лопата ритмічно вривається в землю. Обличчя зосереджене. Між брів залягла складка.

Ось робота закінчена. Студенти групами розходяться в різні сторони. Я пішла за невеликою групою дівчат. Почулись несміливі слова пісні. І ось вже полинула весела студентська пісня... Ні, це не вона почала співати. Але вона підхопила. І пісні не змовкали всю дорогу. Біля гуртожитку я поспішила затриматись. Поставила декілька запитань. Мені хотілось якомога більше довідатись про неї, комсорга III групи II курсу хімфаку, Таїсу Скитинян. Розмова не клеїлась. Тоді я заговорила про групу. Ця «звичайна» (за її словами) група складається в основному із стажників. Хідченко, Акімова, Сетенов та інші при-

йшли в університет після роботи на виробництві. І сама Тася, закінчивши школу в Котовську, тільки через два роки вступила на хімфак.

— Здружився курс в колгоспі, — сказала Тася. — Із колгоспу привезли правило: відзначати день народження кожного студента. Підтвердження я знайшла в гуртожитку. В кімнати, де живе Тася, над її ліжком висить іграшка — великий білий ведмідь.

— Це її група на день народження подарувала, — сказали мені дівчата з її кімнати. — І взагалі, це дружна, хороша група. Вони завжди разом: і на заняттях, і в кіно. Нехай серед них немає відмінників, але немає і відстаючих. В разі потреби тут завжди допоможуть товаришеві. А здоровий колектив — запорука хороших справ.

Е. БАРЧУК,
студентка I курсу хімфаку.

20 ХЛОПЦІВ

Різними шляхами приходить молодь в університет. Скільки проведено безсонних ночей, скільки пережито! Університет! Давні мрії стають дійсністю. Уже на третьому курсі, коли зрозумів дещо, де в чому розбираєшся, хочеться оглянутись назад, подумати про майбутнє. Кожен студент мріє стати висококваліфікованим спеціалістом. Адже ради цього вступав до університету. Це розуміють на третьому курсі історичного факультету. Курс цей невеликий, 26 студентів, власне одна група. Вони живуть однією сім'єю, злагоджено і дружно. Можна сказати, що вже тепер живуть вони за принципом: один за всіх — всі за одного. Це не просто красиві слова.

Навчання для студента головне, самостійна робота — запорука успішності. Цю істи-

ну засвоїли третьокурсники. В кабінетах, читальних залах завжди можна знайти студентів з третього курсу. І результат цього — ділова дискусія, гаряче обговорення на семінарах. І так весь семестр в сумлінному навчанні. Відповідальна пора екзаменів відбувається по напруженій обстановці — всі готуються. Коли відкриваються двері аудиторії і з цапливою посмішкою хтось каже — «н'ять», — це викликає у всіх радість. Ще б пак! Радість товариша — кожного радість. Тут немає невстигаючих і відстаючих.

Є в нас три крулих відмінники — А. Низов, Л. Зінченко, В. Бачило. Як кращий по успішності, III курс неодноразово був відзначений на загальних зборах факультету, в деканаті.

Попереду в навчанні — попереді і в громадському житті. А воно кипуче у третьокурсників. Тут є свої лектори і танцюристи, спортсмени і солісти. З завзяттям працюють комсомольські ватажки

ТА 6 ДІВЧАТ

(голова курсового бюро Г. Логвиновський). Кожен комсомолец має доручення і акуратно його виконує. На курсі цікавляться мистом. Побували на ряді підприємств, провели культпоходи до театру, організували вечори поезії. За ініціативою Логвиновського проведено цікаві вечори про життя і творчість С. Єсеніна.

В. Романчук — хороший спортсмен і трубакач. Він грає в університетському естрадному оркестрі. В. Гриник — кращий шахіст курсу і лектор зі «стажем». Майже всі студенти — члени наукових студентських гуртків. В. Ногайник хоче добре вивчити історію КПРС. В. Чурпій полюбила археологію, Н. Скриль — історію СРСР, В. Антонов — середні віки. До чого в кого душа лежить, той тим і захоплюється. Та нерідко збираються третьокурсники разом, щоб поговорити про нові книжки, посперечатись про нові фільми, виставки, поділитись радощами.

Є у них і підшефні, де третьокурсники бажані гості. Та любов і пошана завойовані. Лекції і бесіди, концерти і спортивні змагання, зустрічі з передовиками і дружба порада і допомога — ось з чим вони бувають у підшефних.

На цьому курсі всього шість дівчат. Іх хлопці поважають не тому, що мало. Гарні дівчата, щирі й привітні, ніжні в них серця. Вони завжди разом, ця нерозлучна шестірка. Пишаються дівчатами і на факультеті.

Т. Іванченко — член факультетського бюро комсомолу і учасник художньої самодіяльності, Л. Зінченко — агітатор і бандурист, Н. Н. Белінська гарно співає. Виступає в кіно, виступає і готуються до занять. Про цю спаяну шестірку писала факультетська стінгазета. Чудові подружки у хлопців-третьокурсників.

Добре третій курс працював в колгоспі, на будівельних роботах. Тепло про них відгукувались робітники. Чесна праця заслужує похвали. Це бурхливе життя курсу висвітлюється в курсовій стінніці.

Вміють третьокурсники поєднувати успішне навчання з громадською роботою. Цим вони завоювали повагу на факультеті.

Свої успіхи товариші присвячують Великому Жовтню.

А. МИКИТЕНКО.

ВСЕ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Школа, уроки хімії... Цікаво проводила їх вчителька. Їй вдалося привити любов вихованцям до свого предмету. Полюбила хімію і Наташа Ускач. Одночасно з хімією — комсомольська діяльність, музика, вивчення живопису. Тоді ж народилась у Наташі мрія — вступити до університету на хімічний факультет. Складено на «відмінно» всі екзамени, і Наташа — студентка.

Факультет чекає активних людей, людей з вогником. Студентка Ускач влилась в життя факультету. Вдень — лекції, чи практичні заняття, після занять — художня самодіяльність, або організація якого-небудь міроприємства. Наташа співає, але частіше їй приходить акомпонувати вокалістам в загальноуніверситетській самодіяльності. Чи треба залишитись акомпонувати, чи допомогти чим-небудь товаришу, чи організувати яку на недільник — всюди Наташа. Пізно ввечері повертається Наташа з університету. І дивується: звідки в цієї скромної дівчини стільки енергії, як, коли вона втігає все зробити — адже вона і Ленінський стипендіат.

Головне в хімії — уважність і вдумливість,

акуратність. «Наташа завжди зосереджена, добре підготовлена до занять, — говорять викладачі. — В неї «хороші руки». Ускач член НСТ, другий рік працює в гуртку аналітичної хімії. Здається, в минулому році, йдучи вестибулом, можна було помітити об'яву про те, що на II курсі організується гурток «Чи знаєш ти мистецтво?». Ініціатором цього починання — Наташа.

Для тих, хто хотів вступити до університету вона організувала підготовчі курси на громадських засадах, на яких лекції читали молоді співробітники та агітатори-комсомольці.

Комсомольська робота Наташі не обмежується хімфаком. Вона — член університетського бюро КСМ. Ускач часто буває на інших факультетах, вчить комсомольських активістів, як підготувати і провести збори, як краще організувати роботу.

Літом Наташа всі дні була в університеті. Її цікавило все: і як студенти працювали на будівництві, як йшов набір, бо не байдуже їй, хто прийде на хімфак. Все хвилює цю людину, до всього в неї справи.

І все, що вона робить — для людей.

Краща на курсі

ПОГЛЯНУВШИ на цю скромну і дещо повільну, з першого погляду, дівчину, не всякий повірить, скільки внутрішньої енергії криється в ній, які різноманітні її інтереси.

Н. Кулібаба — краща студентка на курсі. Вона одержує іменну стипендію, творчо працює не тільки над основною мовою — німецькою, але і над англійською, яка є другою спеціальністю. Неля завжди знаходить час для громадських справ, а їх чимало: вона староста групи, член бюро ВЛКСМ університету, голова студради гурто-

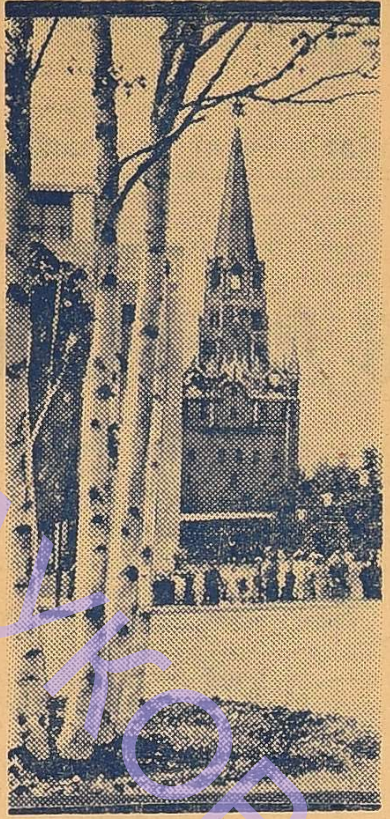
житку — робота, яка вимагає великої уваги, піклування. А якраз ці якості відзначають у неї товариші-однокурсники.

Коли студенти виїхали на роботу в колгосп, Неля і там була першою. Вона вражала своєю любов'ю до праці, сумлінністю. Але все це не вичерпує коло інтересів цієї дівчини. Вона член НСТ, працює над темою «Походження німецьких імен», багато читає, цікавиться всім, що відбувається в житті факультету і всього університету.

ПЕТРОВА,
ст. V курсу ф-ту
іноз. мов.

НА ФОТО: Ленінська стипендіатка, студентка III курсу хімічного факультету Наташа Ускач; зліва — студентка 4-го курсу факультету іноземних мов Неля Кулібаба. Її успішне навчання і громадська робота відзначені стипендією імені Лесі Українки.

РІДНІ БЕРІЗКИ

Фотоетюд студента III курсу фізичного факультету О. КУЗНЕЦОВА.

З НОВИМИ УСПІХАМИ

Наш здоровий, згуртований, життєрадісний колектив успішно склав літню сесію, організовано пройшов фольклорну практику і, коли надійшла золота осінь, з радістю поїхав на роботу в підшефний колгосп «Дружба».

Зараз ми активно готуємось до зимової сесії. Більше половини наших студентів навчаються на «4» і «5». Відмінно, старанно вчаться студенти Л. Гук, Н. Гомелюк, Л. Вітманіська, Т. Фоменко. Вони допомагають тим, які через хворобу пропустили лекції, практичні заняття.

Рішенням ректорату, партійної організації університету за хорошу дисципліну, успішне навчання та роботу в колгоспі наш курс нагороджено поїздкою по маршруту Київ—Канів.

Великий Жовтень ми зустрічаємо з піднесенням, з новими успіхами в навчанні.

М. МОСЬОНДЗ,
комсорг II курсу філфаку.

Хмари зловісні

«Хмари зловісні віють над нами» співало старше покоління російського пролетаріату, якому пощастило вперше в світі повалити під звуки цього бойового маршу російський імперіалізм.

Було це в жовтні 1917 року.

За 46 років над Радянською країною не раз нависали зловісні хмари. Як тільки причини не придумували керівні кола буржуазних країн для того, щоб «обгрунтувати» свої антирадянські авантюри. Економічна блокада Антанті. Загрожує ноти Керзона і Чемберлена. Розрив дипломатичних відносин. Наклепницька компанія проти Комінтерну, як «зброя Москви». Прямі військові наскоки на КВЗ, о. Хасан, в районі Халхін-гола. Заклики до організації «хрестового походу». Шпіонаж і шкідництво на території СРСР. Всяке заохочення передвоєнних міроприємств гітлерівської Німеччини та імперіалістичної Японії, агресію яких «каналювали» в східному напрямі. Це далеко не повний пе-

МАЙЖЕ півстоліття пройшло з того часу, як робітничий клас

Росії з найбільшим селянством переміг капіталізм і поклав початок будівництву нового комуністичного суспільства.

Внутрішня і міжнародна контрреволюція не могла погодитися із створенням країни, де влада належала робітникам і селянам. Во-

ТАК ТВОРИЛОСЬ ЧУДО

ни розпочали розбійницькі напади на Радянську Росію.

Країна була в дуже важкому становищі, вона тільки що вибралась з трьохлітньої світової війни.

До того ж на молоду країну навалилась економічна розруха.

Комуністична партія підняла на-

В ТІСНІЙ ДРУЖБІ

В 41-й англійській групі нашого факультету завжди можна почути суперечки. Тут немає байдужих. Студенти говорять про мову, методи викладання, про майбутню роботу, але більше всього — про мистецтво.

Вони часто відвідують театри, кіно, концерти. І самі вони учасники художньої самодіяльності. Соловйов, Курбатов — університетської, а майже всі — факультетської самодіяльності.

Є тут і спортсмени. Г. Шаповалова мріє виконати норму I розряду з спортивної гімнастики. Л. Могилевич — «заслужений турист», на її рахунку дві великі подорожі — на Кавказ і на Ельбрус.

В колгоспі студенти 41-ї англійської групи працювали з великим піднесенням. Кожний день перевиконували норми. Особливо сумлінно відносились до роботи студенти С. Калинович, Л. Дяченко.

Всі ці успіхи досягнуті завдяки тісній дружбі, товариській допомозі.

Г. САДОВА, секретар КСМ ф-ту іноз. мов.

СИЛЬНІ, СМІЛИВІ, СПРИТНІ

РАДЯНЬСЬКА влада! Вона піклується про молодь, про її здоров'я. До послуг юнаків і дівчат нашої країни прекрасні стадіони, водні басейни, гімнастичні зали, палаци спорту. Всім цим користуються численна армія радянських фізкультурників.

Один із загонів її — студенти нашого університету. Ось цифри, які краще всяких слів говорять про це.

В останні роки число спортсменів-розрядників у нас виросло більше, ніж в 7 раз. Тільки за 1963 рік в університеті здали розрядні норми 200 студентів, більшість яких — комсомольці. Наші фізкультурники виступають більше, ніж з 20 видів спорту. I — успішно. Достатньо сказати, що комсомольці Т. Галка, Н. Угрик виконали норму майстрів спорту СРСР.

Одеська команда спортивного товариства «Буревісник» на універсиаді в м. Софії стала переможницею. Склад команди нагороджено золотими медалями. Серед тих, хто був удостоєний цієї наго-

роди, наші студенти Петрашкевич, Гуреева, Архангельська, Чуприна.

Для того, щоб краще уявити собі, які великі наші спортивні досягнення, подивимось назад, згадаємо події, які відбувалися років 40 тому.

В 1925 році була розіграна першість м. Одеси з легкої атлетики. В цих змаганнях кращий результат серед жінок з стрибків у висоту дорівнював 125 см. А тепер студентка нашого університету Тамара Галка бере висоту в 165 см. Якщо кращий результат з стрибків у довжину був 411 см, то тепер студентка Угрик скочила більше, ніж на 6 метрів. Візьмемо кидання диска. Студентка Бабенкова кидає його зараз на 40 м, а раніше найвищим досягненням в місті Одесі було 25—29 метрів.

Виросли не тільки результати наших фізкультурників. За роки радянської влади значно виросли і духовно радянські спортсмени. В спорті мужніють, стають сильними і вольовими юнаки і дівчата — активні будівники комунізму.

І. КАПУСТІН.

Недобитки гітлерівських голово-різів, англійські лорди, генерал Франко, сивий Шарль де Голль і американські «скажені» об'єднуються в один табір, щоб здійснити свої чорні задуми.

Глава «скажених» в США Голдуотер заявляє, що «краще загинути в пеклі атомної війни, ніж чекати перемоги комунізму». Йому вторять керівники КНР, які спокійно заявляють про свою готовність пожертвувати половиною людства в ім'я якоїсь міфічної «цивілізації».

Більше 100 країн підписали Московський договір про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, космосі і під водою. Це велика перемога миролюбивих сил.

В одному таборі з тими, хто не підписав договір, бачимо КНР, яка заявила, що Московський договір — «зрада інтересів народу» і «капітуляція СРСР перед імперіалізмом США».

В наш час, коли кожний день приносить нові докази переваги соціалістичної системи над капіталістичною, а ідеологія марксизму-ленінізму проникла в самі глухі кулки земної кулі, буржуазія

род на громадянську війну проти інтервентів 14 держав.

Цьому, хто пише ці рядки, за путівкою комсомолу прийшлося піти на громадянську війну і відчувати її злигодні, бачити нашу Червону Армію такою, якою вона показана в кінокартині «Російське чудо».

На допомогу армії прийшла вся країна. Не дивлячись на те, що не було одягу, взуття, продовольства, трудящі ділилися чим могли з бійцями.

Червона Армія, натхненна тим, що вона веде справедливую війну, згуртувавшись — перемогла.

Походи кінчились, країна розгромила денкінські, колчаківські, врангелівські полчища. Робітники і селяни взялись за відбудову зруйнованого війною господарства країни.

Із руїн, обломків старої царської Росії виросла нова країна, де було закладено фундамент соціалістичного суспільства.

Все це відбулось завдяки самовідданій праці радянських людей.

Як і на фронтах громадянської війни, молодь показала свою активність на продовольчому фронті, на відбудові фабрик, заводів, шахт, рудників, залізниць, в бо-

ПРО ПОДВИГ „АЛМАЗА“

Це було на історичному факультеті на об'єднаному засіданні наукових студентських гуртків. Присутні викладачі, студенти, аспіранти, лаборанти зібрались обговорити з участю автора книжку «Подвиг «Алмаза». Це не перша книжка, яку обговорюють історики. Але разом з автором не завжди можна зустрітись.

Кожному хочеться висловити свою думку про прочитану книжку, послухати її автора.

Першим виступив кандидат історичних наук, доцент С. М. Ковбасюк.

— В своїй книжці Володимир Григорович розповів про встановлення радянської влади в Одесі в 1918 році і роль військового крейсера «Алмаз» у цій боротьбі. Цю тему автор вирішує по-новому, оригінально, яскраво і жваво малює ті тривожні часи нашого міста. Книжка написана на основі великого архівного матеріалу, а тому все в ній достовірне. В Коновалов пише доступно, цікаво, його книжка цінна і потрібна.

К. Савицький (4 курс) говорив про героїзм і самовідданість революції військових моряків. За радянську владу в Одесі боролись чехи, поляки, румуни, серби. Реакційні уряди цих країн рвали свого народу хотіли знищити Ради в Росії, але робітники і селяни в солдатських шинелях перекидали рушницю, як кажуть французи, «з одного плеча на інше».

Воєнні моряки зіграли велику роль в боротьбі за царство Свободи в Петербурзі. Для Одеси «Алмаз» став південною «Авророю». В жорстокій боротьбі здійснились мрії мільйонів. Це якраз і відчутно в книжці «Подвиг «Алмаза».

Потім В. Г. Коновалов розповів про роботу над своєю книжкою, НАШ КОР.

мобілізує всі сили для того, щоб розколоти світовий комуністичний рух — головний фактор визвольного руху народів. Немає потреби говорити, що буржуазія пустила в хід весь арсенал демагогії і обману, фальсифікації і наклепів, провокацій і терору проти великої армії комуністів.

Настала осінь. Листопад. Але міжнародний клімат потеплішав. «Дух Москви» впевнено розповсюджується. Добрі вісті надходять із залу засідання Генеральної Асамблеї ООН.

Вже добилися того, щоб не запускати термоядерних ракет в космос. Ідуть радісні вісті про переможну ходу семирічки в нашій країні і нові успіхи в будівництві нового життя країн соціалістичної системи.

Розгорнувся національно-визвольний рух в країнах Латинської Америки, все грандіознішим стає розмах класових боїв в капіталістичних країнах. Майбутнє рухається все з більшою швидкістю і вже вривається в наші дні.

Але попереду ще важка і складна боротьба проти міжнародної реакції та імперіалізму. Хмари зло-

ротьбі з бандитизмом. З однієї ділянки на іншу, із однієї губернії до іншої перекидала нас партія. «Комуністи вперед!» — так лунав закличний лозунг партії. І комуністи йшли, бо вони вірили в перемогу йшли, і вели за собою маси.

Потім країна почала здійснювати Ленінський план будівництва комунізму. Всі свої сили ми віддали справі індустріалізації, колективізації сільського господарства і вирішенню питань культурної революції.

І відбулось чудо. Героїчними зусиллями трудящі перетворили СРСР в могутню індустріально-колгоспну державу, яка прокладає народам світу шлях до комунізму.

Про це яскраво і впевнено розповідає документальний фільм «Російське чудо».

Нам, старшому поколінню, особливо цікаво подивитись цю кінокартину, згадати минулі роки, ще раз впевнитися в мудрості нашої славної Комуністичної партії, яка здійснює заповіді великого Леніна.

В день 46-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції хочеться сказати нашій молоді: «Нехай славне минуле батьків буде для вас прикладом самовідданого служіння Батьківщині!».

І. ЛЕОНОВ,
член КПРС з 1918 року.

вісні ще є над нами, вони перешкоджають нам вирішувати злободенні проблеми сучасності і головної з них — загальної і повного роззброєння, яке забезпечило б міцне мирне співіснування всіх народів і держав. В такій обстановці потрібна велика пильність до всіх підступів ворогів миру і демократії, залізна єдність комуністів, народів соціалістичного табору, пролетаріату капіталістичних країн, учасників національно-визвольного руху.

Цьому намагаються перешкодити поборники «холодної війни». Вони не хочуть допустити нових кроків, які ведуть до зміцнення мирного співіснування. Вони винаходять нові компресори ворожих світових вихрів, які віють над народами земного континенту. Але, які б не були сильні і зловісні ці вихри, трудящі всіх країн, шлях в майбутнє яких освітлюють рубінові зірки Кремля, впевнено йдуть до всесвітнього торжества миру, демократії і соціалізму.

Доц. К. ПЕТРЯЄВ.

Т. в. о. редактора
Є. ГОГУНСЬКИЙ.